

ENERJİ BÜLTENİ

HAZİRAN 2026

Enerjide yeni denklem: Rota, Risk, Güvenlik

Hürmüz Boğazı'nda yaşanan son kriz, enerji güvenliğinin sadece kaynak bulmakla sınırlı olmadığını gösterdi. Yeni enerji mimarisinde güvenlik; rotayı, altyapıyı, depolamayı, esnek tedarik portföyünü ve yerli üretim kapasitesini aynı anda yönetebilme gücüyle tanımlanıyor.

Hürmüz Boğazı'nda yaşanan son kriz, enerji güvenliğinin yalnızca petrol ve doğal gaz bulmakla sınırlı olmadığını gösterdi. Yeni dönemde asıl mesele; kaynağın hangi rota, maliyet, sigorta ve altyapı üzerinden sisteme girdiğini yönetmek.

Hürmüz krizi, Türkiye gibi enerji ithalatçısı ülkeler için riskin sadece fiyat artışı olmadığını ortaya koydu. Yeni enerji mimarisinde LNG kapasitesi, depolama, boru hatları, yerli üretim ve esnek tedarik portföyü birlikte düşünülmeli.

Küresel enerji akışında rota, navlun ve sigorta riskleri artarken, Türkiye için yerli ve yenilenebilir üretim daha stratejik hale geldi. Yeni enerji güvenliği; güneş, rüzgar, jeotermal, hidro ve depolama kapasitesini büyütmeyle geçiyor.

FUCHS Lubricants Türkiye yeni dönem büyüme stratejisini açıkladı

S/10

ANALİZ: Turcas artık sadece enerji şirketi değil, sermaye tahsis hikâyesi

S/4-5

Wood Mackenzie: LNG piyasasında kriz, fiyat ve arz güvenliği baskısı büyüyor

S/6-9

‘Yeni enerji mimarisinde güvenlik artık yalnızca kaynak bulmak değil, rotayı, altyapıyı, esnekliği ve yerli üretim gücünü yönetmek anlamına geliyor’

Enerjide yeni denklem: Rota, Risk, Güvenlik

Hürmüz Boğazı’nda yaşanan son kriz, enerji güvenliğinin sadece petrol ve doğal gaz tedarikinden ibaret olmadığını gösterdi. Yeni enerji mimarisinde güvenlik, kaynağın geldiği rotayı, taşıma ve sigorta maliyetini, LNG altyapısını, depolama kapasitesini, tedarik esnekliğini ve yerli üretim gücünü aynı anda yönetebilme kabiliyetiyle ölçülüyor.

Enerji güvenliği kavramı, Hürmüz Boğazı’nda yaşanan son krizle birlikte bir kez daha sert biçimde değişti. Bugün enerji güvenliği yalnızca petrol ya da doğal gaz tedarik etmekten ibaret değil. Enerji güvenliği tanımını yaparken, o kaynağın hangi rotadan geldiği, hangi sigorta maliyetiyle taşındığı, hangi limanda beklediği, hangi altyapı üzerinden sisteme girdiği ve kriz anında yerine hangi alternatifin konulabileceği konularını da ele alıyoruz. Hürmüz Boğazı’ndaki kısıtlı geçişler, küresel petrol ve LNG akışının ne kadar kırılgan bir jeopolitik zemine bağlı olduğunu gösterdi. Nitekim bu hat, küresel petrol ve LNG akışının yaklaşık beşte biri açısından kritik öneme sahip. Son dönemde tanker trafiğinde yaşanan kesintiler de fiyatlardan navluna, sigortadan ürün tedarikine kadar geniş bir baskı alanı oluşturdu.

Bu tablo Türkiye açısından yalnızca ‘petrol fiyatı arttı mı, doğal gazda sorun olur mu?’ sorusuyla okunmamalı. Bilakis konuya daha geniş bakmak gerekiyor çünkü Hürmüz kaynaklı her gerilim, ham petrol fiyatını, rafineri marjlarını, motorin arzını, jet yakıtını, LNG spot fiyatlarını, navlunları, savaş riski sigortasını ve cari dengeyi aynı anda etkiliyor. Türkiye gibi enerji ithalatçısı ülkeler için asıl risk, tek bir ürünün pahalalanması değil, enerji maliyetinin ekonominin tüm damarlarına yayılmasıdır. Ulaştırmadan sanayiye, tarımdan elektrik üretimine kadar bütün alanlarda enerji maliyeti, enflasyon ve rekabet gücü üzerinde doğrudan belirleyici unsur haline geliyor.

Bu nedenle Türkiye’nin son yıllarda attığı adımları yalnızca

günlük krizlere verilen tepki olarak değil, yeni enerji mimarisine hazırlık olarak okumak gerekiyor. LNG terminalleri, FSRU yatırımları, doğal gaz depolama kapasitesi, giriş noktalarının çeşitlendirilmesi, boru hattı diplomasisi, yerli üretim hamleleri ve uluslararası tedarik anlaşmaları aynı stratejinin parçaları. Kasım 2025’te Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanımız Alparslan Bayraktar, Türkiye’nin LNG gazlaştırma kapasitesinin günlük 161 milyon metreküpe, toplam günlük gaz alma kapasitesi ise 495 milyon metreküpe ulaştığını açıklamıştı. Bu kapasite, Türkiye’ye yalnızca arz güvenliği değil, aynı zamanda pazarlık gücü, kriz anında manevra alanı ve bölgesel enerji ticaretinde daha güçlü bir konum sağladı.

Burada kritik nokta ise, eski enerji düzeninde ülkeler çoğunlukla uzun vadeli tekil tedarik ilişkilerine yaslanırdı. Yeni enerji mimarisinde ise güvenlik, çok kaynaklı, çok rotalı ve esnek portföy yönetimiyle sağlanıyor.

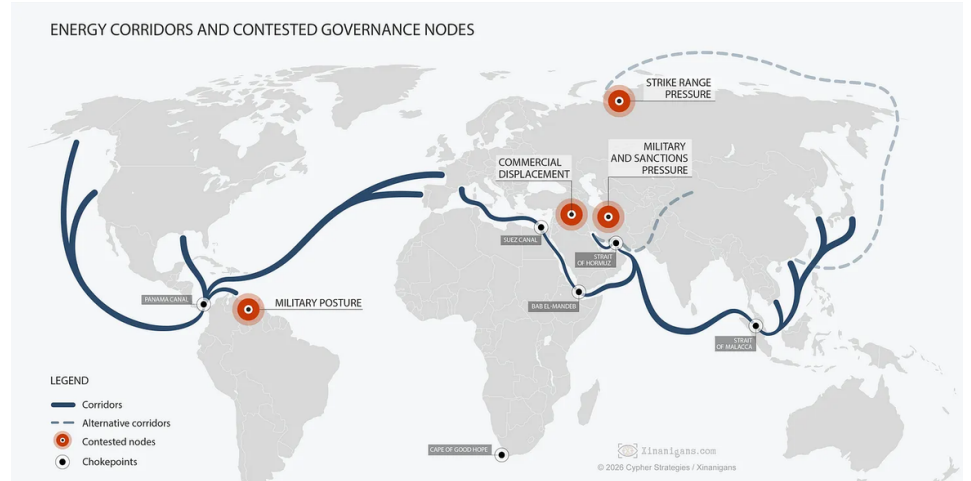
Sayfa 1'in devamı

Türkiye'nin BOTAŞ üzerinden BP, Eni ve Shell ile yaptığı üç yıllık LNG anlaşmaları bu açıdan önemli. Bu anlaşmalarla toplam 8,7 milyar metreküplük LNG tedariki güvence altına alındı. Ardından farklı şirketlerle yapılan ilave anlaşmalarla 2026-2028 dönemini kapsayan toplam LNG portföyünün yaklaşık 15 milyar metreküpe ulaşması, Türkiye'nin kaynak çeşitliliği stratejisini daha da güçlendirdi.

Daha uzun vadeli bakıldığında Mercuria ile yapılan 20 yıllık LNG anlaşması ve SEFE ile imzalanan uzun vadeli LNG tedarik mutabakatı da aynı çerçevede değerlendirilmeli. Mercuria anlaşması kapsamında 2026'dan itibaren yıllık yaklaşık 4 milyar metreküp LNG tedariki öngörülürken, SEFE ile yapılan anlaşma 2028'in son çeyreğinden itibaren 10 yıllık bir tedarik perspektifi sunuyor. Bunlar yalnızca ticari kontratlar değil, Türkiye'nin küresel LNG piyasasında kalıcı alıcı, esnek oyuncu ve bölgesel enerji merkezi olma hedefinin de araçları.

Ancak yeni enerji mimarisini yalnızca dış tedarik anlaşmaları ve LNG kapasitesi üzerinden okumak eksik olur. Hürmüz Boğazı'nda yaşanan kriz, Türkiye açısından yerli ve yenilenebilir kaynakların stratejik değerini de yeniden hatırlattı.

Çünkü petrol ve LNG gibi emtialarda rota, navlun, sigorta ve jeopolitik riskler fiyatın doğrudan parçası haline

gelirken, güneş, rüzgar, jeotermal, hidroelektrik ve diğer yerli kaynaklara dayalı üretim, Türkiye'nin dış şoklara karşı en güçlü savunma hattını oluşturuyor. Enerjide bağımsızlık, yalnızca yeni gaz anlaşmaları yapmak değil, Hürmüz'den, tanker rotalarından ve savaş riski sigortasından etkilenmeyen yerli üretim kapasitesini büyütmeyle olur.

Bu nedenle yenilenebilir enerji artık sadece iklim politikası ya da çevre başlığı olarak ele alınamaz. Güneş ve rüzgar yatırımları, jeotermalde sahip olunan güçlü potansiyel, hidroelektrik birikimi, biyokütle ve yerli kaynaklara dayalı üretim kapasitesi doğrudan enerji güvenliği meselesi haline geldi. Türkiye'nin ithal yakıta olan yapısal bağımlılığını azaltmasının en kalıcı yolu, içeride daha fazla elektrik üretmek, bu elektriği mümkün olduğunca yerli ve yenilenebilir kaynaklardan sağlamak ve sistemi esnek hale getirmektir. Bu nedenle enerji dönüşümü ile enerji güvenliği birbirinden ayrı iki başlık değil, aynı stratejik mimarinin iki tamamlayıcı

unsuru olarak karşımıza çıkıyor.

Burada kritik eşik, yalnızca kurulu gücü artırmak değil, bu üretimi sisteme güvenli biçimde entegre etmek olarak dizayn edilmeli. Güneş ve rüzgar kapasitesi büyürken depolama yatırımları, iletim altyapısı, dağıtım şebekeleri, akıllı şebeke uygulamaları ve talep tarafı yönetimi daha fazla önem kazanıyor. unsuru olarak karşımıza çıkıyor. Yeni enerji mimarisinde güvenlik, sadece yakıt deposunda, boru hattında ya da LNG terminalinde değil, trafoda, bataryada, veri altyapısında ve tüketicinin esnek davranabilme kapasitesinde de şekilleniyor. Elektrikli araçlardan ısı pompalarına, sanayide elektrifikasyondan veri merkezlerine kadar genişleyen yeni talep yapısı, Türkiye'nin elektrik sistemini enerji güvenliğinin merkezine taşıyor.

Hürmüz krizi aslında bize çok önemli bir şeyi de göstermiş oldu. 'Enerji arz güvenliğinde en pahalı şey, kriz anında alternatifsiz kalmak' Bugün tanker bulmak kadar sigorta bulmak da sorun haline gelebiliyor.

Sayfa 2'nin devamı

Gemiler rotasını değiştirebiliyor, yükler bekleyebiliyor, fiyatı yüksek veren alıcı tedarikte öne geçebiliyor. Bu nedenle enerji güvenliği yalnızca molekülün ya da varilin kendisine değil, lojistik zincirin tamamına da bağlı. Türkiye'nin LNG altyapısına, depolamaya, boru hattı bağlantılarına, yenilenebilir enerji yatırımlarına ve bölgesel ticaret kapasitesine yaptığı yatırımlar tam da bu nedenle stratejik değer taşıyor.

Türkiye burada tüketici ülke olmaktan çıkıp geçiş, dengeleme ve ticaret merkezi olma potansiyellerinin hepsini bünyesinde barındırıyor.

Bulgaristan'ın LNG tedarikinde Türkiye'deki altyapı ve BOTAŞ anlaşmaları üzerinden hareket etmesi, bu kapasitenin bölgesel ölçekte de kullanılabileceğini gösteren dikkat çekici bir örnek. Avrupa'nın Rus gazından çıkış sürecinde yeni bağımlılıklar üretme riskiyle karşı karşıya kaldığı bir dönemde, Türkiye'nin çok kaynaklı altyapısı hem kendi arz güvenliği hem de bölgesel enerji diplomasisi açısından daha değerli hale geliyor. Tüm bu tabloya yukarıdan baktığımızda ise Hürmüz Boğazı'nda yaşanan kriz, Türkiye için yalnızca dışarıdan gelen bir enerji şoku değil, aynı zamanda doğru stratejilerin önemini gösteren bir stres testi oldu. Yeni enerji mimarisinde güçlü ülke, en ucuz enerjiyi bulan

ülke değil, krizde enerjisiz kalmayan, fiyat şokunu yönetebilen, altyapısını esnek kullanan, tedarikçileri arasında denge kurabilen ve yerli üretim kapasitesini büyütebilen ülkedir. Türkiye'nin önümüzdeki dönemde enerji güvenliği politikasını LNG, boru hatları, yerli doğal gaz, güneş, rüzgar, jeotermal, hidroelektrik, depolama, enerji verimliliği, şebeke yatırımları ve bölgesel ticaret kapasitesini birlikte yöneten bütüncül bir mimariyle derinleştirmesi gerekiyor. Hürmüz bize bir kez daha gösterdi şunu gösterdi: 'Enerjide bağımsızlık, tek bir kaynağa sahip olmak değil, hiçbir krizde tek bir seçeneğe mahkûm olmamaktır.'

Mobilite

Çin otomotiv devi BYD, Türkiye'de bir milyar dolarlık yatırım planını askıya aldı

Çinli otomotiv devi BYD, Türkiye'de fabrika kurma planlarını Avrupa'daki üretim öncelikleri nedeniyle askıya aldı. Şirket, Manisa'da yapılması beklenen yatırım için henüz inşaatla başlamadığını ve üretim takviminin belirsiz olduğunu açıkladı.

Dünyanın en büyük elektrikli araç üreticilerinden Çinli BYD, Türkiye'de fabrika kurma planlarını askıya aldığını duyurdu. Şirket, önceliğini Avrupa'daki üretim yapılanmasına verdiğini ve Türkiye'deki yatırım için şu aşamada net bir takvim bulunmadığını bildirdi.

Reuters Haber Ajansına konuşan BYD Başkan Yardımcısı Stella Li, şirketin kısa vadeli üretim planlarında Macaristan'ın

ilk sırada yer aldığını söyledi. Li, "Şu anda bir numaralı önceliğimiz Macaristan. İkinci önceliğimiz ise Avrupa'da ikinci bir üretim tesisi bulmaya odaklanmak olacak" dedi.

Li, BYD'nin Türkiye'de planlanan fabrikanın inşasına henüz başlamadığını belirterek yatırımın askıda olduğunu ifade etti. Şirketin Türkiye'de üretime

geçiş için belirlenmiş bir takvimi olmadığını da vurguladı.

BYD ile Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı arasında yaklaşık iki yıl önce Türkiye'de 1 milyar dolar değerinde yatırım yapılmasını öngören bir anlaşma imzalanmıştı. Söz konusu yatırım kapsamında Manisa'da kurulması planlanan fabrikada üretimin bu yılın sonunda başlaması bekleniyordu.

www.enerjifinans.com

Turcas artık sadece enerji şirketi değil, sermaye tahsis hikâyesi

Turcas'ın güçlü bilançosu, şirketin enerji varlıklarından yatırım holdingi modeline geçişini hızlandırırken yeni büyüme rotasını sermaye tahsisi belirleyecek.

Enerji şirketlerini uzun yıllar boyunca üretim, satış, dağıtım, kapasite ve marjlar üzerinden okuduk. Kaç istasyonu var, kaç megavatı var, ne kadar elektrik üretti, ne kadar akaryakıt sattı, ne kadar kâr etti?

Bunlar hâlâ önemli.

Ama artık enerji dünyasında şirketleri yalnızca faaliyet alanlarıyla okumak yetmiyor. Çünkü enerji piyasası sadece petrol, doğal gaz, elektrik ve akaryakıttan ibaret değil. Sermayenin nasıl yönetildiği, nakdin nerede tutulduğu, hangi varlıktan çıkılıp hangi alana girildiği ve şirketin kendini hangi gelecek mimarisine hazırladığı daha belirleyici hale geliyor.

Turcas Holding'i bugün bu çerçevede okumak gerekiyor.

Turcas'ın son dönemde açıkladığı finansal sonuçlar, ilk bakışta güçlü kâr, yüksek temettü ve sağlam bilanço olarak öne çıkıyor. Şirketin 2025 kârından 600 milyon TL nakit temettü dağıtması, yatırımcı açısından güçlü bir nakit dönüş hikâyesi ortaya koyuyor. 2026'nın ilk çeyreğinde açıklanan net kâr ise bu

hikâyenin sadece geçmiş yıl kapanışından ibaret olmadığını, yeni döneme de taşındığını gösteriyor.

Ancak bana göre asıl mesele bu değil.

Asıl mesele şu: Turcas artık klasik anlamda bir enerji operasyon şirketi olmaktan çok, güçlü iştiraklerden nakit üreten, bu nakdi yeniden konumlandırarak ve kendisini daha esnek bir yatırım platformuna dönüştürmeye çalışan bir yapıya evriliyor.

Bu, Türkiye enerji piyasası açısından önemli bir örnek.

Çünkü Türkiye'de enerji şirketlerinin büyük bölümü hâlâ varlık yoğun, borç yoğun ve regülasyon yoğun bir denklem içinde hareket ediyor. Yüksek faiz ortamı, kur oynaklığı, enerji fiyatlarındaki dalgalanma ve regülasyon baskısı, şirketlerin yatırım iştahını sınırlıyor. Böyle bir dönemde borçsuz ya da net nakit pozisyonu güçlü bir bilanço, sadece finansal konfor değil, stratejik hareket alanı anlamına geliyor.

www.enerjifinans.com

Turcas'ın farkı burada başlıyor.

Şirketin iki ana kolunu var: Shell & Turcas ve RWE & Turcas.

Shell & Turcas tarafı, Türkiye akaryakıt perakendesinin en güçlü markalarından biri. Ama burada da hikâye artık sadece litre satışı değil. Akaryakıt istasyonları dünyada olduğu gibi Türkiye'de de dönüşüyor. İstasyonlar, sadece araçların yakıt aldığı yerler olmaktan çıkıp perakende, sadakat, veri, kahve, market, mobil ödeme ve müşteri deneyimi merkezlerine dönüşüyor.

Bu dönüşüm çok kritik.

Çünkü enerji geçişi akaryakıt sektörünü bir anda ortadan kaldırmayacak. Ama bu sektörde değer yaratma biçimini değiştirecek. Eskiden mesele daha çok hacimdi. Bugün mesele hacimle birlikte müşteri temas noktası, veri, marka gücü ve akaryakıt dışı gelirler.

Burada kritik nokta ise, eski enerji düzeninde ülkeler çoğunlukla uzun vadeli tekil tedarik ilişkilerine yaslanırdı. Yeni enerji mimarisinde ise

Sayfa 4'ün devamı

güvenlik, çok kaynaklı, çok rotalı ve esnek portföy yönetimiyle sağlanıyor.

Shell & Turcas'ın Turcas için önemi de burada. Bu iştirak yalnızca bugünkü nakit akışını değil, enerji perakendesinin dönüşen yüzünü temsil ediyor. Elektrikli araçların yaygınlaşması, şarj altyapısının büyümesi, market ve convenience retail tarafının güçlenmesiyle istasyon ekonomisi yeniden tanımlanıyor. Turcas'ın bu ekosistemde dolaylı ama güçlü bir pozisyona sahip olması, şirketin enerji geçişinden tamamen savrulmak yerine onu kendi lehine dönüştürme potansiyeli taşıdığını gösteriyor.

İkinci kolon ise RWE & Turcas.

Denizli Doğal Gaz Kombine Çevrim Santrali, Türkiye elektrik sistemi açısından önemli bir varlık. Çünkü Türkiye'de yenilenebilir enerji kapasitesi hızla büyüyor ama bu büyüme beraberinde dengeleme ihtiyacını da artırıyor. Güneş ve rüzgâr üretimi arttıkça, sistemin esnek kapasiteye olan ihtiyacı azalmaz; aksine daha stratejik hale gelir.

Bu nedenle doğal gaz santrallerini yalnızca "fosil yakıt varlığı" olarak okumak eksik olur. Evet, uzun vadede karbon baskısı artacak. Evet, doğal gaz santrallerinin çalışma modeli değişecek. Ama elektrik sistemi daha fazla yenilenebilir enerjiye açıldıkça, hızlı devreye girebilen, sistemi dengeleyebilen ve arz güvenliğine katkı sağlayan

santrallerin değeri de yeni bir çerçevede okunacak.

RWE & Turcas'ın önemi burada.

Bu santral, sürekli baz yük mantığından çok, sistem güvenliği ve esneklik tarafında anlamlı bir varlık haline geliyor. Türkiye'nin elektrik talebi artıyor. Sanayi, veri merkezleri, elektrikli araçlar, soğutma talebi ve dijitalleşme elektrik sistemine yeni yükler getiriyor. Bu yeni dönemde mesele sadece megavat kurmak değil; doğru zamanda, doğru esnekliği sağlayabilmek.

Turcas'ın portföyü bu açıdan ilginç bir yerde duruyor. Bir tarafta akaryakıt perakendesinin dönüşen yüzü, diğer tarafta elektrik sisteminin dengeleyici doğal gaz kapasitesi var. Ama son dönemde Turcas'ı asıl yenilikçi kılan şey, sadece bu iki iştirak değil. Şirketin enerji dışı ve yurt dışı yatırım arayışları da yeni hikâyenin parçası.

ABD'de gayrimenkul, veri merkezleri, yenilenebilir enerji ve teknoloji odaklı yatırım alanlarına ilişkin mesajlar, Turcas'ın kendini yalnızca Türkiye enerji piyasasıyla sınırlı görmediğini gösteriyor. Bu strateji doğru yönetilirse şirketi daha küresel, daha esnek ve daha çeşitlendirilmiş bir yatırım platformuna taşıyabilir.

Fakat burada kritik bir uyarı yapmak gerekiyor. Enerji şirketlerinin enerji dışına çıkması her zaman başarı hikâyesi yazmaz. Sermaye tahsisi disiplini burada belirleyici olur.

www.enerjifinans.com

Şirket hangi alana giriyor? Hangi ortakla giriyor? Nakit dönüş süresi ne? Kur riski nasıl yönetiliyor? Bu yatırım ana iş kolunu güçlendiriyor mu, yoksa odağı dağıtıyor mu?

Turcas'ın önümüzdeki dönemde asıl sınavı burada olacak. Bugün şirketin güçlü bilançosu, yüksek temettü kapasitesi ve iştiraklerden gelen nakit akışı önemli avantaj. Ama yatırımcıların artık sadece "ne kadar kâr etti?" sorusuna değil, "bu kâr nereye yönlendirilecek?" sorusuna bakması gerekiyor. Çünkü yeni enerji düzeninde şirket değeri sadece varlık sahipliğiyle oluşmuyor. Doğru zamanda doğru varlıktan çıkmak, doğru alana girmek, borçluluğu sınırlı tutmak, nakdi korumak ve dönüşümü yakalamak da en az üretim kadar önemli.

Turcas'ın 2025'i güçlü kapatması bu nedenle önemliydi. Ama 2026'nın ilk çeyreğiyle birlikte hikâye daha farklı bir yere taşındı. Artık bu sadece geçmiş yıl performansı değil; şirketin yeni dönemde nasıl konumlanacağına dair bir test. Bana göre Turcas için ana cümle şu olabilir: Bu şirket artık sadece enerji varlıkları üzerinden değil, sermaye tahsisi kalitesi üzerinden izlenmeli.

Sonuç olarak Turcas için yeni dönem şu soruyla özetlenebilir: Enerjiden gelen nakit, geleceğin hangi iş modeline dönüşecek? Bu sorunun cevabı, Turcas'ın sadece güçlü bir bilanço şirketi mi, yoksa Türkiye'den çıkan yeni nesil bir enerji ve yatırım platformu mu olacağını belirleyecek.

LNG piyasasında kriz, fiyat ve arz güvenliği baskısı büyüyor

Wood Mackenzie'nin Londra'da düzenlediği dördüncü yıllık Gaz ve LNG Konferansı, küresel LNG piyasasının jeopolitik krizler, arz güvenliği, finansman koşulları ve ticaret dinamikleri üzerinden yeniden şekillendiğini ortaya koydu. Konferansta öne çıkan değerlendirmeler, sektörün Körfez'deki krizin zamanlamasına ilişkin net bir beklenti oluşturamadığını, buna karşın LNG'nin orta vadede küresel enerji arzındaki merkezi konumunu koruyacağı konusunda güçlü bir fikir birliği bulunduğunu gösterdi.

KRİZ FİYATLARI YUKARIDA TUTACAK, REHAVET RİSKİ BÜYÜYOR

Konferansta Körfez'deki krizin ne zaman çözüleceğine ilişkin ortak bir görüş oluşmadı. Wood Mackenzie'ye göre fiyatlar, hangi senaryo gerçekleşirse gerçekleşsin, önümüzdeki 18 ay boyunca yüksek kalmaya devam edecek. Bunun temel nedeni, Katar'da hasar gören kapasitenin devre dışı kalması ve inşaat halindeki projelerde yaşanan gecikmeler nedeniyle piyasanın sıkı görünümünü koruması.

Buna karşın piyasada fiyatları bugün olması gerekenden daha düşük tutan bir rehabet havası da dikkat çekiyor. Bu rehabet, ihracatın kısa süre içinde yeniden başlayacağı varsayımına dayanıyor. Ancak ihracatın beklenen hızda yeniden başlamaması halinde, özellikle 2026/27 kışı yaklaşırken LNG fiyatları üzerindeki yukarı yönlü baskının daha da güçlenmesi bekleniyor.

Bu tablo, LNG piyasasının yalnızca arz-talep dengesiyle değil, jeopolitik risklerin fiyatlama üzerindeki etkisiyle de hareket ettiğini gösteriyor. Piyasanın mevcut fiyat seviyeleri, krizin hızlı çözüleceği beklentisini kısmen satın almış durumda.

Wood Mackenzie'nin Londra'daki Gaz ve LNG Konferansı'nda öne çıkan mesajlara göre, Körfez'deki kriz kısa vadede fiyat risklerini artırırken, orta vadede LNG'nin küresel enerji sistemindeki rolünü güçlendirecek. Çin'in piyasa dengeleyici rolü, yeni arz kapasitesi, finansman kaynakları ve ticarette artan kârlılık sektörün yeni dönem başlıkları arasında yer aldı.

Ancak bu beklentinin boşa çıkması, kış ayları öncesinde daha sert fiyat hareketlerini gündeme getirebilir.

LNG İÇİN ORTA VADELİ GÖRÜNÜM OLUMLU

Konferansta neredeyse tüm katılımcılar, mevcut krizin ardından da LNG'nin küresel enerji karışımının merkezinde kalacağı konusunda hemfikir oldu. Wood Mackenzie'nin, çatışmanın hızlı şekilde çözülmesi halinde LNG talebinin 2035'e kadar yaklaşık yüzde 60 artarak 690 milyon ton/yıl seviyesine ulaşacağı yönündeki tahmini, katılımcılardan kayda değer bir itiraz görmedi.

Buna karşılık, daha uzun süreli bir kesinti senaryosunda talep büyümesinin yüzde 45'te kalacağına ilişkin değerlendirme, tedarikçiler tarafından daha sınırlı bir iyimserlikle karşılandı. Yine de genel hava, LNG'nin önce Covid-19, ardından Rusya-Ukrayna savaşı sonrasında gösterdiği uyum kabiliyetinin sektöre duyulan güveni artırdığı yönündeydi.

Sayfa 6'nın devamı

Wood Mackenzie'ye göre mevcut kriz sonrasında LNG sektörünün temel odağı, gelecekteki kesintilere dayanabilecek daha dirençli bir yapı kurmak olacak. Bu da tedarik zincirinin "tam zamanında" işleyen bir modelden, "her ihtimale karşı" kapasite barındıran bir modele geçmesi anlamına geliyor. Bu yeni model daha fazla arz çeşitliliği, daha fazla esneklik, daha yüksek depolama kapasitesi ve daha geniş LNG gemi filosu gerektirecek. Ancak bunun kaçınılmaz sonucu da daha yüksek maliyet olacak. Dolayısıyla kriz sonrası LNG piyasasında güvenlik ve esneklik talebi artarken, maliyet baskısının da kalıcı hale gelmesi bekleniyor.

YENİ KAPASİTE ARZ FAZLASI DÖNEMİNİ BAŞLATABİLİR

Kısa vadede sıkı piyasa koşulları öne çıksa da, orta vadede tablo farklılaşıyor. Önümüzdeki beş yıl içinde yaklaşık 250 milyon ton/yıl yeni LNG kapasitesinin devreye girmesi bekleniyor. Bu yeni arz dalgası, piyasada arz fazlası ve daha düşük fiyatların görüleceği bir dönemi başlatabilir.

Konferansta erişilebilir fiyat, yani affordability, en önemli tartışma başlıklarından biri oldu. Wood Mackenzie'ye göre LNG talep büyümesinin özellikle Hindistan gibi gelişmekte olan ülkelerde gerçekleşebilmesi için fiyatların makul seviyelerde kalması kritik önemde.

Bu nedenle yeni arz kapasitesi yalnızca üretici ülkeler açısından değil, tüketici pazarların büyümesi açısından da belirleyici olacak. LNG'nin gelişmekte olan ülkelerde daha geniş bir enerji kaynağı haline gelebilmesi, arz güvenliği kadar fiyat erişilebilirliğine de bağlı olacak.

ÇİN ARTIK SADECE ALICI DEĞİL, PİYASA DENGLEYİCİ

Konferansta Çin'in LNG piyasasındaki değişen rolü de öne çıktı. Bu yılın başında Çin'in LNG talebinde büyüme görülmemesi, ülkenin LNG'ye ilgisinin azaldığı şeklinde yorumlanmamalı. Nitekim Çin, mayıs ayı boyunca yeniden alım tarafına döndü.

Ancak Çin'in piyasadaki rolü giderek değişiyor. Ülke artık yalnızca büyük bir talep merkezi ya da "piyasa emicisi" değil; giderek daha fazla "piyasa dengeleyici" bir aktör haline geliyor. Çeşitlendirilmiş yakıt kaynaklarına dayanan enerji sistemi sayesinde Çin, fiyatlar yüksek olduğunda kontratlı LNG'yi piyasaya geri satabiliyor ve bunun yerine diğer gaz kaynaklarına ya da kömüre yönelebiliyor.

Nisan 2026'da yaşanan tablo bunun örneklerinden biri oldu. Fiyatların yüksek seyrettiği dönemde Çin, kontratlı LNG'yi yeniden piyasaya sunma eğilimi gösterdi. Buna karşılık fiyatların düşük olduğu dönemlerde daha fazla LNG alımı yapması bekleniyor.

Wood Mackenzie, Çin'in önümüzdeki on yılda küresel LNG talep büyümesinin temel taşı olmaya devam edeceği görüşünü koruyor. Ancak bu büyüme, geçmişteki gibi tek yönlü ve sürekli artan bir ithalat eğilimi şeklinde değil; fiyatlara ve alternatif yakıt seçeneklerine duyarlı, daha esnek bir piyasa davranışı üzerinden ilerleyecek.

ALICILAR ORTA DOĞU DIŞI KAYNAKLARA BAKIYOR

Konferansta arz çeşitlendirmesi de önemli bir başlık olarak öne çıktı. Bazı alıcıların Orta Doğu'ya bağımlılığı azaltmak istemesi şaşırtıcı bulunmadı. Ancak hangi kaynakların öne çıkacağı konusunda henüz erken olduğu vurgulandı. Coğrafi yakınlık, siyasi istikrar ve hükümetler arası ilişkiler yeni tedarik tercihlerini belirleyecek ana unsurlar arasında yer alıyor.

Sayfa 7'nin devamı

Daha varlıklı ekonomiler için ise arz güvenliği ve tedarik güvenilirliği, belli bir noktaya kadar fiyatın önüne geçebilecek.

ABD, LNG arzında büyük ölçekli kapasite sunmaya devam ediyor. Ancak bazı alıcılar açısından ABD'ye fazla yoğunlaşmak da başlı başına bir risk olarak görülüyor. Bu nedenle ölçek avantajına rağmen ABD kaynaklı LNG'nin tek başına çözüm olmayacağı değerlendiriliyor.

Mozambik, Arjantin ve Kanada, Orta Doğu'ya alternatif öne çıkan kaynaklar arasında gösteriliyor. Avustralya'nın yeniden güçlü bir LNG oyuncusu olarak öne çıkması ise olası bir sürpriz senaryo olarak değerlendiriliyor. Ayrıca yüzer LNG, yani FLNG, yeni projelerde giderek daha önemli bir geliştirme teması haline geliyor.

HÜRMÜZ'E ALTERNATİF ROTA ARAYIŞI HIZLANIYOR

Körfez ülkeleri, gelecekte yaşanabilecek krizlerde Hürmüz Boğazı'na bağımlılığı azaltmak için alternatif ihracat rotalarını değerlendiriyor. Gaz tarafında Umman, bu açıdan açık bir aday olarak öne çıkıyor.

Katar gazını Birleşik Arap Emirlikleri ve Umman'a taşıyan Dolphin boru hattı sözleşmesinin 2032'de sona ermesi bekleniyor. Teorik olarak gazın Umman'a yönlendirilmesi görece kolay bir seçenek gibi görünüyor. Ancak bu gazın LNG'ye dönüştürülmesi için

sıvılaştırma kapasitesine yatırım yapılması, mülkiyet yapısının belirlenmesi ve aşağı yönlü operasyonların yürütülmesi daha karmaşık bir süreç olarak değerlendiriliyor.

Bu nedenle Wood Mackenzie'ye göre daha olası senaryo, bölgedeki büyük oyuncuların Orta Doğu dışında ek LNG kapasitesine yatırım yapması olacak. Bu yaklaşım hem coğrafi riskleri azaltabilir hem de gelecekte yaşanabilecek boğaz kaynaklı kesintilere karşı daha esnek bir portföy oluşturabilir.

HENRY HUB TARTIŞMASI VERİ MERKEZLERİYLE BÜYÜYOR

Konferansta ABD gaz fiyatları ve Henry Hub'ın küresel LNG fiyatları üzerindeki etkisi de yoğun şekilde tartışıldı. Wood Mackenzie'ye göre artan LNG ihracatı ile hızla büyüyen veri merkezi yatırımlarından kaynaklanan elektrik talebi, ABD gaz piyasasında yukarı yönlü baskı yaratacak.

Şirketin temel görüşü, bu iki güçlü eğilimin birleşmesiyle Henry Hub fiyatının 2035'e kadar reel olarak 5 dolar/MMBtu seviyesinin hemen altına yükseleceği yönünde. Ancak konferansta bu görüşe itirazlar da geldi. Bir katılımcı, veri merkezlerinin gaz talebi üzerindeki etkisinin abartılı olabileceğini savundu.

ABD'li LNG geliştiricileri ise kaya gazı kaynaklarının derinliği ve kalitesi ile üretkenlik artışlarının Henry Hub fiyatlarını makul seviyelerde tutacağını dile getirdi.

Bu görüşe göre ABD LNG'si, öngörülebilir gelecekte küresel piyasada marjinal maliyetli üretim konumunu koruyacak.

Tartışmada öne çıkan bir diğer nokta da Henry Hub'ın ABD içinde yüksek fiyatlı bir gösterge olduğu yönündeydi. Kuzey Amerika genelinde, özellikle Kanada'da, daha ucuz gaz seçeneklerinin bulunduğu vurgulandı. Bu durum, ABD ve Kuzey Amerika kaynaklı LNG'nin maliyet rekabetçiliği tartışmasını daha karmaşık hale getiriyor.

LNG FİNANSMANINDA ÖZEL KREDİ DÖNEMİ

Konferansta finansman tarafında dikkat çeken mesaj, ESG sonrası dünyada LNG değer zinciri için sermayenin mevcut olduğu yönündeydi. Ancak upstream, yani arama ve üretim yatırımları, bu sermaye erişiminin dışında daha zorlu bir alan olarak kalmaya devam ediyor.

Finansman kaynakları ise değişiyor. Özel sermaye fonlarının LNG alanındaki iştahı gerilerken, yeni büyük oyuncu özel kredi oldu. Konferansta özel kredi, kurum içi sigorta varlıklarını kullanarak LNG finansmanında giderek daha belirleyici hale gelen yeni "800 kiloluk goril" olarak tanımlandı.

Kanada emeklilik fonlarının da büyük ölçekli projeleri finanse etme iştahıyla yeniden sahaya döndüğü belirtildi. Bu tablo, LNG projelerinin finansmanında geleneksel banka kredileri ve özel sermayenin yanında daha farklı ve uzun vadeli sermaye

Sayfa 8'in devamı

kaynaklarının ağırlık kazandığını gösteriyor.

ESG tartışmalarının konferansta neredeyse hiç yer almaması da dikkat çekti. Bunun istisnası, Avrupa'da yaklaşan metan mevzuatının LNG ithalatçıları üzerindeki muhtemel etkilerine ilişkin kaygılar oldu. Avrupa'nın metan düzenlemeleri, LNG ithalat maliyetleri ve tedarik zinciri uyumu açısından yeni bir risk başlığı olarak görülüyor.

LNG ŞİRKETLERİNDE BİRLEŞME VE DÖNÜŞÜM BEKLENTİSİ

LNG ekosistemi yeni oyuncularla büyümeye devam ediyor. ABD'li bağımsız şirketler, ulusal petrol şirketleri ve erken aşamadaki uluslararası oyuncular piyasaya daha fazla dahil oluyor. Bu genişleme, sektörün kurumsal yapısında da dönüşüm beklentisini artırıyor.

Konferansta bir gözlemci, LNG sektörünün birleşme ve satın alma faaliyetlerinde artışa hazır olduğunu dile getirdi. Büyük oyuncuların portföylerini yeniden düzenlemesi, daha küçük şirketlerin ölçek büyütmesi için fırsatlar yaratabilir. Aynı zamanda LNG alanına daha büyük ölçekli yeni giriş yapmak isteyen şirketlerin doğrudan kurumsal satın almalara yönelebileceği ifade edildi. Majörlerin ise LNG altyapısını ayrı yapılara dönüştürerek gizli değeri açığa çıkarabileceği ve özel kredi başta olmak üzere dış sermayeye erişim sağlayabileceği değerlendirildi.

Bu süreç, LNG piyasasında yalnızca yeni projelerin değil, şirket yapılarının ve finansal mimarinin de yeniden şekillendiği bir döneme işaret ediyor.

LNG TİCARETİNDE KÂRLILIK YENİ OYUNCULARI ÇEKİYOR

Konferansın son önemli başlıklarından biri LNG ticareti oldu. Büyük şirketler, LNG tarafında ticaret, portföy yönetimi ve optimizasyon faaliyetlerini geleneksel risk yönetiminden ayrı değerlendiriyor. Bu ayırım, LNG piyasasının giderek daha sofistike bir finansal ve ticari yapıya dönüştüğünü gösteriyor.

Volatilité konusunda da iki farklı kavram öne çıktı. Birincisi, trader'ların para kazanabildiği "iyi volatilité". İkincisi ise mevcut krizde olduğu gibi, beklenmedik jeopolitik kararların aşırı oynaklık yarattığı ve ticaret yapmayı neredeyse imkânsız hale getirdiği "kötü volatilité"..

Majörlerin LNG ticaretinden yüksek kârlılık açıklaması, piyasaya daha fazla katılımcı çekiyor. Ancak mevcut trader'lara göre büyüyen LNG piyasasında yeni oyuncular için hâlâ yer var. Buna rağmen piyasanın tam anlamıyla emtialaşmış, yani standartlaşmış ve derinleşmiş bir küresel ticaret piyasasına dönüşmesi için hâlâ birkaç yıla ihtiyaç olduğu değerlendiriliyor

Wood Mackenzie'nin konferansından çıkan genel sonuç, LNG piyasasının aynı anda iki farklı döngüden geçtiğini gösteriyor. Kısa vadede kriz, fiyat ve arz güvenliği baskısı öne çıkarken; orta vadede yeni kapasite, daha esnek ticaret yapıları, finansmanda özel kredi ağırlığı ve Çin'in değişen rolü sektörü yeniden şekillendiriyor. LNG, krizlerin ardından zayıflayan değil, aksine daha karmaşık ama daha stratejik hale gelen bir enerji kaynağı olarak konumunu güçlendiriyor.

FUCHS Lubricants Türkiye yeni dönem büyüme stratejisini açıkladı

FUCHS Lubricants, İstanbul'da düzenlediği basın buluşmasında Türkiye'deki yeni dönem stratejisini, büyüme vizyonunu ve gelecek dönem hedeflerini paylaştı.

FUCHS Lubricants Türkiye Genel Müdürü Ahmet Oral ev sahipliğinde gerçekleşen toplantıda şirket, teknoloji odaklı yaklaşımını, sürdürülebilir büyüme hedeflerini, Türkiye'nin global organizasyon içindeki stratejik rolünü ve yeni dönem yol haritasını basın mensuplarıyla paylaştı.

Basın toplantısında konuşan FUCHS Lubricants Türkiye Genel Müdürü Ahmet Oral, Türkiye'nin FUCHS Lubricants için stratejik büyüme pazarlarından biri olmaya devam ettiğini belirterek şu değerlendirmede bulundu: "Türkiye, FUCHS Lubricants için stratejik büyüme pazarlarından biri olmaya devam ediyor.

İzmir Aliğa'daki üretim tesisimiz, teknik altyapımız, uzman insan kaynağımız ve ihracat gücümüz; Türkiye'ye duyduğumuz güvenin en somut göstergeleri arasında yer alıyor. Yeni dönemde de müşterilerimize aynı kalite anlayışı, aynı teknik uzmanlık ve güçlü saha organizasyonumuzla hizmet vermeye devam edeceğiz."

FUCHS Lubricants, bugün dünya genelinde 50'den fazla ülkede faaliyet gösteren, tamamen madeni yağ teknolojilerine odaklanan bağımsız bir global teknoloji şirketi olarak otomotivden ağır sanayiye, üretim teknolojilerinden enerji

sektörüne kadar geniş bir alanda faaliyet gösteriyor.

FUCHS Lubricants Türkiye, otomotiv ve endüstriyel yağlayıcılar üretimini İzmir Aliğa'daki modern üretim tesisinde gerçekleştiriyor. Şirket; 250'yi aşkın çalışanı, teknik uzmanlığı ve güçlü müşteri altyapısıyla faaliyetlerini sürdürürken, 50'den fazla ülkeye ihracat gerçekleştiriyor.

Şirket, Türkiye'yi yalnızca güçlü bir iç pazar olarak değil; aynı zamanda bölgesel büyüme, mühendislik ve teknoloji merkezi olarak konumlandırıyor.

EFX

EnerjiFinans
Kaynaklardan Piyasalara

Yayıncı Şirket:

GERS Enerji Danışmanlık
Turizm Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi.

Genel Yayın Yönetmeni:

Raşit Kırkağaç

İletişim:

+90 546 860 11 23

rasitkirkagac@enerjifinans.com

www.enerjifinans.com